

U listu „Press“ od 4. novembra 2015. godine objavljen je tekst pod naslovom „HE Medna dobro napreduje“. U tekstu je nabrojano nekoliko stvari koje bi kao Koalicija za Sanu htjeli da ispravimo ili u najbolju ruku dopunimo.

MHE „Medna“ se nalazi u opštini Ribnik, a ne Mrkonjić Grad kako je navedeno. Prema izjavama ministra industrije, energetike i rudarstva Republike Srpske Petra Đokića snaga MHE „Medna“ se odjednom povećala sa 4,9 MW, kako stoji u koncesionom ugovoru, na 5,2 MW, što je izgleda po izboru ministra. Mada nije prvi put da se snaga mijenja, jer je već jednom pomijenjena sa 3,5 MW na 4,9 MW.

Smatramo da je poboljšanje energetskog bilansa izgradnjom ovakvih hidroelektrana neopravdano, uzimajući u obzir štetu koja će nastati njenom konstrukcijom. Biće uništena Sana, čiji je gornji tok svrstan

u prvu kategoriju, prema Uredbi o klasifikaciji voda i kategorizaciji vodotoka Republike Srpske, tj. pojednostavljeno govoreći voda se mogla piti bez bilo kakve tehničke obrade direktno iz korita rijeke.

Nažalost, ako se izgradi ovaj objekat, koji „poboljšava“ energetski bilans Republike Srpske, nećemo imati više te pitke vode, ali ne samo to, nego nećemo imati ni flore ni faune koja obitava u tom području.

U više navrata Koalicija za Sanu je navodila da je investitor „LSB Elektrane“ iz Banjaluke (BiH/RS) pod okriljem „Interenergo“ d.o.o. Ljubljana (Slovenija) u vlasništva KI-KELAG INTERNATIONAL GmbH (Austrija), što pokazuje gdje će novac od prodaje te električne energije na kraju krajeva da ide.

Tačno je da se putem sporova kočila izgradnja MHE „Medna“, ali ne zbog toga jer je sve bilo ispravno i valjano, već baš nasuprot toga. Ugovori, dozvole, rješenja, svi dokumenti koji su izdani bili su u suprotnosti sa našim zakonodavstvom zbog čega su i podnesene tolike tužbe i prijave. Trenutno su od strane Koalicije za Sanu i Opštine Ribnik na Okružnom sudu u Banjaluci još dvije tužbe i to protiv Ministarstva za prostorno uređenje, građenje i ekologiju za Ekološku dozvolu i protiv Vlade Republike Srpske za neosnovano produženje koncesionog ugovora.

Potrebne dozvole, kao i djelimično rješenje za izgradnju, ne smatramo validnim da bi se mogla otpočeti izgradnje nekog tako „značajnog“ objekta, kao ni prijevremeni počeci radova. Radovi su započeli u septembru 2014, a sam III Aneks Koncesionog ugovora potpisan u novembru 2014. godine.

Subvencijama za obnovljive izvore energije (u koje spada i MHE „Medna“), koje idu iz džepova građana prilikom plaćanja svakog računa za električnu energiju, plaćaju se i

preplaćuju ovakve koncesije i investicije, gdje je na dobitku jedino investitor, a narod i država na gubitku. To se ne odnosi samo na finansijski dio koji kao građani Republike Srpske plaćamo, nego i na dio koji se ne može novcem ni platiti, a to je čistoća i ljepota neke rijeke.

Prema prostornom planu Republike Srpske 2015-2025 gornji tok rijeke Sane treba da bude proglašen parkom prirode. Iako je Republički zavod za zaštitu kulturno-istorijskog i prirodnog nasljeđa RS uradio stručno mišljenje za uspostavljanje prethodne zaštite Parka prirode „Sana“ još

u novembru 2014. Godine, po tom pitanju se ništa ne radi.

Koalicija za Sanu organizovanjem mnogobrojnih izleta i manifestacija na izvorima Sane dokazala je da postoji ogroman interes građana, te da bi bilo unosnije razvijati turizam koji je i razvojna grana opština

Ribnik i Mrkonjić Grad, a uz to sačuvati rijeku Sanu i samo prirodno naslijeđe Republike Srpske nego uništavati rijeku i sve oko nje.